

Utveksling til Valencia i Spania

Eitt år, elleve fag, altfor mange gruppearbeid, tolv store og små reiser, eitt nytt språk, fire ulike nasjonalitetar samla under eitt tak, 200 tapas-rettar og minst like mange glas vin, utallege nye bekjentskap og vennskap og ein god dose latter og tårer. Å skulle skrive ein kort oppsummering av dette er så godt som umogleg, men her kjem eit forsøk.

Mitt første møte med Valencia var gjennom språkskulen Costa de Valencia, eit fire vekers intensivt kurs. Det vil eg verkeleg anbefale. Vi hadde tre timar spansk kvar dag, i små grupper og med flinke lærerar. Frå første dag gjekk all undervisning på spansk. Engelsk og andre språk enn spansk var bannlyst, så læringskurva var bratt. På kvelden arrangerte dei ulike aktivitetar, t.d. tapas-kveld, fotballkampar, paella-kveld, pool party og utflukter til naturområder utanfor Valencia. Det var ein svært fin måte å bli kjent med byen på, og her fekk eg mange gode venner som eg var mykje med resten av året i Valencia.

Universitat Politècnica de València (UPV) er eit enormt universitet med mange ulike fakultet. Eg tok dei fleste fag på fakultetet for arkitektur og eit par på kunstfakultetet. Faga er små, som regel 4,5 poeng, og eg hadde 5 fag første semester og 6 fag det andre for å få 60 studiepoeng. Det vart mykje småfag som berre rørte ved overflata på ulike tema og det var få ting ein fekk gått i djupna på. Det er ikkje mange fag som går på engelsk, dei aller fleste er på spansk. Dette passa meg veldig bra sidan det å lære seg spansk var ein stor grunn til at eg ville dra til Valencia. Du treng ikkje å vere stødig i spansk for å kome deg gjennom fag som går på spansk. Eg snakka omtrent ikkje språket før eg kom til Valencia, men ein lærer fort dersom ein må. I tillegg hadde vi mykje gruppe- og prosjekt-arbeid, få førelesningar og nesten ingen eksamenar, og mellom gruppemedlemmar kan ein veksle mellom å snakke engelsk og spansk. Å ha presentasjonar på spansk var utfordrande, men lærerikt, og det kjem til å vere ein draum å ha presentasjon på norsk etter dette. Eg ende opp med å ta mange ulike fag, lys i arkitektur, skulpturfag, ein del urbanismefag, kunst og arkitektur i ein urban kontekst, komposisjon av atmosfære, landskapsmåling for å nemne nokre. Det var spennande å få prøvd seg på mange ulike fag som eg ikkje kunne tatt på NMBU. Ulike prosjektetningsfag rundt om i byen gjorde også at vi fekk sjå mange ulike områder og bli godt kjent med byen.

Valencia er ein utruleg fin by der du finn det aller meste. Den har strand, eit herleg klima, ein sjarmerande gamleby, meir hippe Grünerløkka-liknande strøk, ein over 9 km lang park som strekker seg gjennom heile byen og som tidlegare var ein elv, eit tonn hyggelege barar, restaurantar og nattklubbar, mange kulturarrangement, marknader og museum, flott arkitektur (både eldre og moderne) og eit lass vennlege, høglydte og øldrikkande spanjolar. Den er ikkje for stor med sine 800 000 innbyggjarar og du kjem deg lett rundt i byen med sykkel og metro. Dei har eigne bysyklar som fungerer veldig bra og som er rimelige. Den spanske kulturen er annleis frå Noreg. Livet går føre seg mykje meir ute på gata enn i heimane til folk, å møtast på ein bar for å ta seg ein øl gjer dei like gjerne ein måndag kl 12 på formiddagen som på ein fredagskveld. Tempoet går saktare, du vil fort oppdage at eit møtetidspunkt har eit slingringsmonn på ein time og at avtaler ein legg med folk ikkje er gyldige før dei faktisk skjer. Ein må også venne seg til at butikkane og restaurantane er stengde nokre timar midt på dagen og at middagstida er

nærmare kl 22. Men alt dette er ein del av sjarmen og den behagelege, avslappa stemninga.

Det er ikkje noko problem å skaffe seg leilegheit i Valencia. Eg budde privat og det gjorde også alle andre eg vart kjent med der. Der er mange gode facebooksider for erasmusstudenter der folk legg ut annonsar for ledige leilegheiter, samt ulike nettsider som idealista.com. Eg vil anbefale å vente med å skaffe seg leilegheit til ein kjem ned til Valencia. Det er fint å bli kjent med byen og finne ut av kva område ein vil bu i, samt å sjå leilegheita før ein skriv under ein kontrakt. Eg valde å bu i Benimaclet og det er eg utruleg glad for at eg gjorde. Det er ein sjarmerande bydel som tidlegare var ein landsby utanfor byen. No er det ein del av byen, og det lett å komme seg til både universitetet, gamlebyen og stranda, men kjensla av at det er ein eigen landsby med eigen plaza, marknad ein dag i veka, lågare busetnad, og ein fin nabolagskjensle er der framleis. Det er eit varierende og dynamisk miljø bestående av både studentar, familiar og eldre. Vi fekk oss raskt ein stammar der vi ofte gjekk og der vi alltid møtte kjentfolk. Området er elles fullt av koselege restaurantar og barar der det stadig er små livekonsertar, der er ein plass der dei tilbyr dansekurs, alt frå salsa til afrikansk dans, ein parselhage der det arrangerast konsertar, teater og yoga, og det er jamleg små arrangement på plazaen. Eg budde med ei spansk, ei fransk, ein tysk/fransk/marokkansk og ein tysk. Vi kom alle til Valencia utan å kjenne så mange og vi blei raskt ein liten familie. Det gjekk som regel i spansk i heimen, og dette var veldig positivt med tanke på å lære seg språket.

Eg har vekst utruleg mykje på dette året. Det å bu i eit framand land, lære meg eit nytt språk, bu med mange ulike nasjonalitetar, la den spanske rytmen og kvardagen bli ein del av meg har gitt meg så mykje og eg har aldri angra på at eg reiste. Eg vil anbefale alle som har sjansen til å dra eit heilt år på utveksling om å gjere det. Eit halvt år går så innmari fort, og for å verkeleg bli kjent med byen, folket, språket, tykkjer eg eitt år var naudsynt. Valencia er blitt min andre heim, og eg sit igjen med så utruleg mange gode minner og vennskap.